

II. ДАНИЛОВІ МЛАЦІ

Прочитавши його віршик *«Не можна всім догодити»*
(Календар «Просвіти», 1883)

Отче Даниле, ще не все той вільний,
Хто з своїх п'ят сміється і кепкує;
Не все ще той поет великий, чільний,
Хто вірші пише і слова римує;

Не все ще той святий, хто богомільний,
Ні той високий, хто ся вгору дує;
Не все нас сміх розвеселить весільний,
Ні розсльозить нас той, що все сумує.

Не втім, співаче, сила слова твого,
Щоб ти раз в раз мок в сльозах, кис у горі,
Ні щоб сміявсь, чи є чи не є з чого.

Ти будь керманич наш в бурливім морі,
Щоб в тобі бачив люд привідця свого
І все чув добре слово в добру пору.

17 дек[абря] 1882